

Растѣгляване с. с. приливъ: Като свърши всичкѣтъ си работы, имаше още единъ часъ до растегляваніето на водата. *Р. А. 153.*

Растѣгна *м. св. Растѣгамъ м. дл.* растяну,—гиваю—са, 1) растянусь,—гиваюсь: Той се растѣгна на килимътъ. *Тб. 10.* Ние штемъ да се погрижимъ да си ушимъ съвѣсть по новата мода, да може да се разтѣга, когато ни намъ подобрѣе. *Рш. 11. 2)* распространяюсь: Тая насбрана вода распуца ся и растяга ся та попуква стѣны-ты на щуплицы-ты. *Л. Д. 72, 233. Растѣгане с. с. растягиваніе:* Свиваніе еликъ-тъ ржж и растѣганіе на напръдъ другъ-тъ по 10 пжти. *иб. 69, 204.*

Растегъ с. м. сажень: Трѣбва да има още и два дерека на разстояніе $1\frac{1}{2}$ растегъ. *Л. Д. 1869 р. 206.*

Растинявамъ *м. дл.* разливаю: Той ссадъ служи да растинява (разлива) картияна-та масса, кол-то изтича отъ капела-та. *иб. 75 р. 115.*

Растіръж *м. св. Растірамъ м. дл.* разгоню,—ляю, разсѣю,—иваю: Нѣкой овчаръ растірылъ стадо-то си въ една джбравъ. *Сб. 40.* Не растірай сѣво стадо Из корія султанова. *Д. 33, 6—7.* Тамам му очи превръзват, Радой с юнаци довтаса, Гавази отъ край разтира. *Д. 23, 65—67.*

Растічамъ са 1) *м. дл.* разбѣгъюсь (о мноихъ). 2) *м. св.* забѣгаю: Онзи дивакъ ся разтича насамъ нататкъ изъ двора да ни търси. *Х. II, 42.*

Растоваръж *м. св. Растоварямъ Растоварвамъ м. дл.* развѣючу,—иваю; разгружу,—аю: Товари растоварежа, конъи варнажа, Конъи дома дойдожа безъ товара, безъ стопанъ. *М. 254.* Си ойдо'а више на дивани, Растоваръж дванаесетъ т'вара благо. *М. 101.* Растовари триесетъ мъски азно, Изпустило до две добри коня, Испуши 'и конъи да шетаеъ. *М. 173.* Растварі'е два то'ари азно. *М. 195.* Тамъ челоуѣцътъ сѣ занеты да растоварѣватъ корабитъ си. *Т. 46.* Той... не хваща самъ да растовари денковеты отъ вапора. *Л. Д. 1869 р. 177—178.*

Растока с. ж. подвесѣльникъ (*Моск. губ. Звенигор. у.*), лисичка (*Орловск. губ. Елецк. у.*), подлісокъ (*Орловск. губ. Кромск. у.*)—бревно, идущее надъ осями отъ заднихъ колесъ къ переднимъ: Тѣя четиры колеса сѣ пажнати на двѣ дървета, кои сѣ (*sic!*) зѣвжъ оси; а надъ оси ся простира дърво, кое ся зѣве разгѣжъ, или стърчугъ. *Пк. 45.*

Растопъ с. м. растворъ: Да ся накваси у слабъ растопъ отъ синъ камыкъ. *Л. Д. 1874 р. 186.*

Растопѣж **Растопямъ** (*Мак.*) *м. св. Растопямъ Растопѣвамъ Растопѣвувамъ м. дл.* 1) растоплю,—пляю,—са,—(рас)гаю, растоплюсь,—пляюсь. 2) раствору,—аю: Зѣмжъ мѣдно блюдо и, къту разтопжъ масло, помазвжъ му дѣно довольно. *Пк. 37.* Лоатъ, щомъ ся растопѣвуваше, истечи отъ порузытъ на дѣлвата по капка. *Р. А. 68.*